

— obciążenie Królestwa Hiszpanii kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Królestwo Hiszpanii nie wykonało decyzji w terminach określonych w art. 4 ust. 2 i 3 tej decyzji.

Królestwo Hiszpanii nadal nie odzyskało całkowitej kwoty pomocy od głównego beneficjenta pomocy, a mianowicie Telecom Castilla-La Mancha S.A. Królestwo Hiszpanii nie wykazało, że po przyjęciu decyzji zawieszono wszystkie bieżące wypłaty pomocy. Brak pełnego odzyskania kwot pomocy przyznanej Telecom CLM będącej przedmiotem decyzji oraz wiarygodnego dowodu anulowania wszelkich dotychczas niezrealizowanych wypłat pomocy stanowi naruszenie spoczywającego na Hiszpanii obowiązku wynikającego z art. 3 decyzji.

Ponadto Królestwo Hiszpanii nie przekazało Komisji w wyznaczonym terminie wymaganych informacji dotyczących wykonania decyzji, jak wymaga tego art. 4 ust. 3 i 4 rzeczony decyzji.

(¹) Dz.U. 2016, L 222, s. 52.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Finanzgericht Düsseldorf (Niemcy) w dniu 25 września 2019 r. – Von Aschenbach & Voss GmbH/Hauptzollamt Duisburg

(Sprawa C-708/19)

(2019/C 413/34)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Finanzgericht Düsseldorf

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Von Aschenbach & Voss GmbH

Strona przeciwna: Hauptzollamt Duisburg

Pytania prejudycjalne

1. Czy art. 1 ust. 1 rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2017/271 z dnia 16 lutego 2017 r. rozszerzającego ostateczne cło antydumpingowe, nałożone rozporządzeniem Rady (WE) nr 925/2009 wobec przywozu niektórych rodzajów folii aluminiowej pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej, na przywóz nieznacznie zmienionych niektórych rodzajów folii aluminiowej (¹) jest nieważny, ponieważ narusza art. 13 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1036 z dnia 8 czerwca 2016 r. w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Unii Europejskiej (²) w ten sposób, że przepis ten rozszerzył cło antydumpingowe, które zgodnie z rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2015/2384 z dnia 17 grudnia 2015 r. nakładającym ostateczne cło antydumpingowe

na przywóz niektórych rodzajów folii aluminiowej pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej oraz kończącym postępowanie dotyczące przywozu niektórych rodzajów folii aluminiowej pochodzących z Brazylii w następstwie przeglądu wygaśnięcia zgodnie z art. 11 ust. 2 rozporządzenia Rady (WE) nr 1225/2009 ⁽³⁾ nałożono na folię aluminiową do użytku domowego, również na folię aluminiową do dalszego przetwarzania i przewiduje jej zwolnienie z cła antydumpingowego wyłącznie na warunkach określonych w art. 1 ust. 4 rozporządzenia wykonawczego 2017/271?

2. Czy art. 1 ust. 1 rozporządzenia wykonawczego 2017/271 jest nieważny ze względu na to, że Komisja, wydając rozporządzenie wykonawcze 2017/271, dopuściła się oczywistego błędu w ocenie, ponieważ jej założenie, zgodnie z którym 80 % produktów objętych dochodzeniem miały stanowić nieznacznie zmienione produkty, nie jest w wystarczającym stopniu uzasadnione?
3. Czy art. 1 ust. 1 rozporządzenia wykonawczego 2017/271 jest nieważny ze względu na to, że Komisja, wydając rozporządzenie wykonawcze 2017/271, dopuściła się oczywistego błędu w ocenie, ponieważ nie zbadała końcowego przeznaczenia przywożonych folii aluminiowych w Unii Europejskiej?

⁽¹⁾ Dz.U. 2017, L 40, s. 51.

⁽²⁾ Dz.U. 2016, L 176, s. 21.

⁽³⁾ Dz.U. 2015, L 332, s. 63.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Cour constitutionnelle (Belgia) w dniu 27 września 2019 r. – Ordre des barreaux francophones et germanophone, Association pour le droit des Étrangers ASBL, Coordination et Initiatives pour et avec les Réfugiés et Étrangers ASBL, Ligue des Droits de l’Homme ASBL, Vluchtelingenwerk Vlaanderen ASBL przeciwko Radzie ministrów

(Sprawa C-718/19)

(2019/C 413/35)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Cour constitutionnelle

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Ordre des barreaux francophones et germanophone, Association pour le droit des Étrangers ASBL, Coordination et Initiatives pour et avec les Réfugiés et Étrangers ASBL, Ligue des Droits de l’Homme ASBL, Vluchtelingenwerk Vlaanderen ASBL

Strona pozwana: Rada ministrów

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy prawo Unii, a w szczególności art. 20 i 21 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej oraz dyrektywę 2004/38/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r., w sprawie prawa obywateli Unii i członków ich rodzin do swobodnego przemieszczania się i pobytu na terytorium państw członkowskich, zmieniającą rozporządzenie (EWG) nr 1612/68 i uchylającą dyrektywy 64/221/EWG, 68/360/EWG, 72/194/EWG, 73/148/EWG, 75/34/EWG, 75/35/EWG, 90/364/EWG, 90/365/EWG i 93/96/EWG ⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że stoją one na przeszkodzie przepisom prawa krajowego, które stosują do obywateli Unii i członków ich rodzin przepisy podobne do tych, które stanowią transpozycję, w odniesieniu do obywateli państw trzecich, art. 7 ust. 3 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/115/WE z dnia 16 grudnia 2008 r., w sprawie wspólnych norm i procedur stosowanych przez państwa członkowskie w odniesieniu do powrotów nielegalnie przebywających obywateli państw trzecich”, a mianowicie przepisom pozwalającym zobowiązać obywateli Unii lub członków ich rodzin do poddania się środkom zapobiegawczym w celu uniknięcia ryzyka ucieczki w okresie, który został im wyznaczony na opuszczenie terytorium w następstwie wydania decyzji o zakończeniu pobytu ze względu na porządek publiczny lub w trakcie przedłużenia tego okresu?